

Laparoskopik İle Açık Kasık Fıtığı Tamiri Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Tahsin ÇOLAK

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı / Mersin

Özet

Fitik cerrahisinin tarihi cerrahinin tarihi kadar eski olmasına rağmen tamir yöntemi konusunda cerrahlar arasında bir fikir birliği yoktur. Modern fitik cerrahisinin başlamasından günümüze kadar gelen süreçte tamir yöntemleri durmadan değişmiştir. Yaygın yapılan böyle bir cerrahının sonuçları son derece önemlidir. Tamir yöntemleri arasındaki minimal farklar toplumsal yönden ciddi sonuçlar doğurabilmektedir. Mesh kullanımının fitik cerrahisine girmesiyle birlikte yeni yöntem arayışları azalmıştır. Ancak, mesin açık cerrahi ya da laparoskopik cerrahi kullanarak yerleştirilmesi konusunda hala fikir birliği oluşmamıştır.

Laparoskopik ile açık yöntemleri karşılaştıran birçok randomize klinik çalışma yapılmıştır. Bu derlemede iyi kurgulanmış bias olma olasılığı az olan çalışmalar ve böyle çalışmaları derleyen meta-analizlerin sonuçları kullanılarak sunuldu.

Açık anteriyor yöntem, teknik olarak nispeten basit, lokal anestezi altında yapılabilme gibi avantajlar taşıırken, laparoskopik fitik cerrahisi teknik olarak nispeten daha zor ve genel anestezi altında müdafaleyi gerektirir. Bununla birlikte bu yöntem, daha az ağrı, daha hızlı iyileşme, erken işe dönme gibi avantajlar taşıır. Öte yandan, nüks fitik cerrahisinde, bileteral fitiklarda açık mesh tekniğine göre mutlak üstünlüğü vardır.

Anahtar kelimeler: Kasık fitiği, laparoskopi, açık cerrahi

Yazışma Adresi:

Tahsin Çolak

Adres: Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi
Genel Cerrahi Anabilim Dalı / Zeytinlibahçe C. 33079 Mersin

Tel: 0324 3374300-1122

Faks: 0324 3374305

e-posta: colaktahsin@yahoo.com

Giriş

Kasık fitikleri geleneksel açık cerrahi yöntemler veya daha yeni olarak laparoskopik yöntemler ile tamir edilebilir. Geleneksel açık tamir yöntemi olan sütür tekniği 19. yüzyılın sonlarında Bassini tarafından tanımlandığı günden bu yana geçen yaklaşık 100 yıllık bir sürede çok az değişerek gelmiştir. Gerilimsiz bir yöntem olan prostetik materyalle açık fitik tamiri son yıllarda popülerize olmuştur¹. Öte yandan, teknolojideki ilerlemeler laporoskopik cerrahının yaygınlaşmasına ve laporoskopik operasyonların çeşitlenmesine olanak sunmuştur. Minimal invazif bir yöntem olan laparoskopik cerrahi travmaya karşı oluşan vücut cevabında azalmaya yol açmakta ve bunun sonucunda hasta daha az ağrı hissetmekte, daha hızlı bir nekahet dönemi geçirmekte ve daha hızlı normal fonksiyonlarına geri dönmektedir². Bu durum, operasyonda ileri teknoloji kullanım maliyetini dengelermekte hatta iş-güç kaybını azaltarak toplam maliyeti azaltmaktadır. Laparoskopinin avantajları görüldükçe, bu yöntem fitik cerrahisi için de kullanılmaya başlanmış ve gittikçe geniş kabul görmüştür. Karşılaştırmalı çalışmalar son yıllarda yapılmaya başlanmış ve günümüzde artık uzun dönem sonuçlarda irdelenmektedir.

Bu derlemenin amacı minimal invazif cerrahi olan laparoskopik fitik tamirini açık fitik tamiri ile karşılaştıran çalışmaların derlemesi ve toplam sonuçların sunmaktır.

Metot

Laparoscopic inginal herni tamirini açık herni tamiri yöntemiyle karşılaştıran 64 adet randomize klinik çalışma bulundu. Öte yandan, İngilizce literatürde laparoskopik inginal herninin değişik yönlerini karşılaştıran 18 Meta-analiz tespit edildi. Bu meta-analizlerin

4'ü laparoskopik inguinal herni tamirini açık herni tamiriyle karşılaştırmaktadır. Bu meta-analizler yıllara göre yeni çıkan randomize karşılaştırmaları eklemekte ancak önceki meta analiz, bir sonrası tarafından kapsanmaktadır ve 'Collaboration the EU Hernia Trialists' gurubu tarafından güncellenmektedir. Bu derlemede sunulan veriler en son güncellemedeki veriler ışığında değerlendirildi³.

Bulgular

41 randomize karşılaştırmalı çalışmanın operatif ve post operatif toplu sonuçları şöyledir: Operasyon zamanı: operasyon zamanı açısından 35 randomize kontrollü çalışma (RCT) karşılaştırılmıştır. Tüm veriler toplandığında laparoskopik tamir 14.81 dk daha uzun olduğu saptandı ($p=0.0001$). Bu anlamlı fark TAPP vs. mesh (8 dk. %95CI, 14.42[13.09,15.75]) ve TAPP vs. mesh-dışı (18.52[17.12,19.92]) karşılaştırmada, aynı zamanda TEP vs. mesh (5.29 [2.84, 7.73]) ve TEP vs. mesh-dışı (10.30[8.20,12.40]) alt grup karşılaştırmalarında devam etmektedir. Ancak TEP vs. mesh gurubunda heterojenite vardır ve kesin bir sonuca varmak mümkün değildir.

Konversiyon oranı: Konversiyon bir komplikasyon olarak kabul edilmemektedir. Ancak bir oran vermek gerekirse 3130 laparoskopik onarımın 85'i(2,7) açığa dönmüşken, 3541 açık operasyondan 5'i (%0,1) de laparoskopide dönmüştür. Konversiyon oranları özellikle TEP çalışmalarında daha yüksek olarak görülmektedir. Özellikle iki çalışma daha yüksek konversiyon oranına sahiptir^{4,5}.

Hematom: genel olarak laparoskopide gurbunda daha az sıklıkta hematom mevcuttur 238/2747 vs 317/3007 $p=0.01$. Ancak bu karşılaştırma daha çok TEP çalışmalarını yansımaktadır. TEP çalışmaları ile açık onarım tek-

nikleri karşılaştırıldıklarında TEP anlamlı olarak daha az hematoma olduğu görülmektedir (0.55 [0.41-0.75]). Alt gurup olarak bakıldığından TEP vs. Mesh karşılaştırmasında aynı sonuç elde edilirken (0.26[0.14-0.48]), TEP vs. Mesh dışı karşılaştırımda anlamsız olarak görülmektedir 1.27[0.70-2.33]. Eğer hem TEP hem de TAPP birlikte değerlendirilirse istatistiksel olarak yüksek heterojenite yaratmakta ve kesin bir sonuç çıkmamaktadır. TAPP ile açık onarım karşılaştırılırsa arada fark olmaktadır (OR 0.84, %95CI 0.84-6.89). Ancak alt gurup olarak karşılaştırıldığında TAPP ile açık mesh tekniğinde TAPP'ta daha az hematom görülürken (OR 0.69 %95 CI 0.51-0.93), TAPP ile mesh dışı teknikler karşılaştırıldığında istatistiksel olarak fark olmamaktadır (OR 1.18 %95 CI 0.81-1.73).

Seroma: Tüm çalışmalarında laparoskopik grupta seroma daha sık görülmektedir. 139/2408 vs 101/2679, OR 1.58, 95% CI 1.20 - 2.08; P=0.001). Sadece TEP olguları göz önüne alındığında ise bir fark olmadığı gözlenmektedirken (0.92 [0.57,1.50]) TEP vs Mesh (1.12[0.24,5.09]) anlamsız ve TEP vs. mesh dışı 7.65[2.33-25.09] anlamlı görülmektedir. TAPP vs. Açık karşılaştırıldığında TAPP'ta daha fazla seroma toplandığı tespit edilirken (2.02 [1.46, 2.81]) TAPP vs. Mesh ve TAPP vs. Mesh dışı karşılaştırmasında da seroma TAPP'de daha fazladır (OR 2.47 [%95 CI1.44, 4.24] ve 1.93 [1.25, 2.99].

Yara/yüzeyel enfeksiyon: laparoskopik grupta daha az yüzeyel/yara enfeksiyonu gelişmektedir (OR 0.45, %95 CI 0.32-0.65, P=0,0001.) Bu durum TAPP vs. açık (0.41 [0.27, 0.61]) da böyledir. Ancak TEP vs. açıkta bakıldığından (0.56 [0.27,1.19]) fark bulunamadı. Alt gurup olarak TEP vs. meshte fark yokken (2.03[0.21,19.85]), TEP vs. mesh dışında

ise TEP lehine anlamlı görünmektedir (0.14[0.03-0.61]). TAPP vs. Mesh'te de anlamlı iken (0.36 [0.23, 0.59]), TAPP vs. Mesh Dışı(0.47 [0.21, 1.04]) ise anlamlı bir fark yoktur.

Mesh ya da derin enfeksiyon: karşılaştırılmış prospektif çalışmalarında bildirilmiş üç mesh ya da derin enfeksiyon tespit edildi. TAPP tamir gurubunda bir⁶, açık mesh gurubunda bir⁷ ve bir olgu da açık mesh dışı⁸ tamir olgularında tespit edildi.

Vasküler yaralanmalar: laparoskopik grupta intraoperatif tanımlanmış üç vasküler yaralanma olgusu vardır. Olgulardan birisi tam tanımlanmamış⁹, birisi trokar giriş yaralanması¹⁰, bir diğer de trokar ucuyla arterin kopmasına neden olmuş ve konversiyona gitmiştir¹¹. Postoperatif vasküler yaralanma ise 8 adettir. Bunların 4'ü laparoskopik (ikisi cerrahi müdahaleyi gerektiren postoperatif kanama¹² ve cerrahi müdahaleyi gerektiren postoperatif hematom¹³), diğer 4'ü açık grupta oluşmuştur (bunların üçü cerrahi gerektiren hematom¹⁴ ve biri cerrahi müdahaleyi gerektiren cilt sızması¹⁵).

Viseral yaralanmalar: Laparoskopik grupta intraoperatif olarak fark edilen 6 viseral yaralanma mevcuttur. Bu yaralanmaların 4'ü mesane yaralanması¹⁶, reoperasyona neden olan İB yaralanması⁹ ve bir mide delinmesidir¹⁷. Açık grupta ise İB yaralanması olan tek bir olgu mevcuttur. Postoperatif periyotta ise laparoskopik gruba ait iki İB obstrüksiyonu olgusu vardır^{5,9}.

Port yeri fitiği: günümüze kadar 6 port yeri fitiği olgusu bildirilmiştir^{5,15,18,19}. Bu olguların tamamı TAPP prosedüründe oluşmuştur.

Yukarıda sunulan perioperatif veriler Tablo 1'de detaylandırıldı.

Hastanede kalış zamanı: hastanede kalma süresi ile ilgili verilen süreler çok heterojendir. Farklı hastane serilerinde laparoskopik veya

Tablo 1*. Laparoskopik ve açık fitik tamiri yöntemlerinin peroperatif sonuçlarının karşılaştırılması

	Lap vs. Açık	TAPP vs.		TEP vs.	
		Mesh	Mesh-dışı	Mesh	Mesh-dışı
Operasyon süresi	14.81[13.98,15.64]	14.42[13.09,15.75]	18.52[17.12,19.92]	5.29 [2.84, 7.73]	10.30[8.20,12.40]
Konversion oranı	6.73 [4.42, 10.24]	7.77 [2.37, 25.47]	2.40 [0.84, 6.89]	7.36[1.47, 36.94]	8.31[4.02,17.17]
Hematoma	0.72 [0.60, 0.87]	0.69 [0.51, 0.93]	1.18 [0.81, 1.73]	0.26 [0.14, 0.48]	1.27 [0.70, 2.33]
Seroma	1.58 [1.20, 2.08]	2.47 [1.44, 4.24]	1.93 [1.25, 2.99]	1.12 [0.24, 5.09]	7.65 [2.33, 5.09]
Yara infeksiyonu	0.45 [0.32, 0.65]	0.36 [0.23, 0.59]	0.47 [0.21, 1.04]	2.03[0.21, 19.85]	0.14 [0.03, 0.61]
Mesh/derin inf.	0.65 [0.07, 6.58]	0.16 [0.00, 8.03]	0.98 [0.06, 15.71]	-	-
Vasküler yaral.	1.38 [0.44, 4.29]	-	2.27 [0.51, 10.07]	-	0.55 [0.06, 5.30]
Visseral yaral.	5.76 [1.53, 21.68]	7.39 [0.77, 71.25]	7.60 [1.31, 44.10]	-	-

*: tabloda sunulan verilerin tamamı 'McCormack K, Scott N, Go PM, Ross SJ, Grant A, Collaboration the EU Hernia Trialists. Laparoscopic techniques versus open techniques for inguinal hernia repair. Cochrane Database of Systematic Reviews 2008;4:CD001785.' Meta-analizinden derlenmiştir.

TAPP: Trans-abdominal Preperitoneal Prosedür, TEP: Total Ekstra Peritoneal prosedür, (-) heasplanamayacak kadar az veya yok anlamındadır.

Veriler %95 Confidence Interval (CI) [alt sınır-üstsınır] olarak verilmiştir. (**Bilgi notu:** Sınırlar 1 değerinin altındaysa laparoskopik tamir avantajlı, 1 değerinin üstündeyse açık tamir avantajlı. Sınırlar 1 değerini kapsıyorsa yani alt sınır 1'in altında, üst sınır 1'in üstündeyse istatistiksel anlam yok anlamına gelir.)

açık fitik tamiri olan hastaların hastanede kalma süreleri çok değişiklik göstermektedir. Aynı zamanda bu farklılık farklı serilerde açık ile laparoskopik tamir arasındaki süre için de geçerlidir. Bu nedenle sağlıklı bir toplu karşılaştırma yapmak mümkün görünmemektedir. Hastanede kalma süresi gerçek veriden çok hastanelerdeki yatış politikalarına ve cerrahların alışkanlıklarına bağlı bir değişiklik gibi görünmektedir. Ancak global bir değerlendirme yapılrsa laparoskopik fitik tamiri daha kısa gibi görülmektedir. Bu süre TAPP vs mesh için 3 gün (%95 CI 0.58 to 0.75, p < 0.0001) ve TEP vs. mesh için 4 gün (%95 CI 0.42 to 0.56, p < 0.0001) olarak görülmektedir.

Rutin aktivitelere dönme zamanı: rutin aktivitelere dönme süresi laparoskopik tamir yönteminde ortalama 7 gün daha kısalıdır (0.51- 0.61; p<0.0001). alt- grup analizlerinde, TAPP vs. mesh [0.63(0.55-0.72)] ve TAPP vs.

Mesh-dışı (0.50 [0.43, 0.58]) tamirlerinde bu avantaj devam etmektedir. TEP vs. mesh (0.26 [0.21, 0.33]) ve TEP vs. mesh dışı (0.78 [0.52, 1.17]) karşılaştırmada da bu avantaj devam etmektedir. Ancak rutin işe aktivitelere dönme zamanının doktor tavsiyelerinden ve hastanın yöresel kültüründen etkilendiği de göz ardı edilmemelidir.

Kalıcı ağrı: 1 yıllık inceleme sonunda devam eden ağrı bakımından laparoskopik guruptaki hastalar daha az devam eden ağrıya maruz kalmaktadır. (290/2101 vs. 459/2399). TEP ile açık tamir karşılaştırıldığında TEP gurubunda daha az görülmekte iken (0.47[0.36-0.60]) TEP vs mesh (0.13[0.05-0.34]) TEP lehine ve TEP vs Mesh dışı karşılaştırmada da (0.22[0.14-0.35]) durumun değişmediği görülmektedir. TAPP ile açık operasyon kıyaslandığında TAPP daha az ağrıya neden olurken (0.51 [0.40, 0.63]), alt gurup olarak TAPP vs.

Mesh ve TAPP vs. Mesh dışında da TAPP daha az kalıcı ağrıya yol açmaktadır. Sırasıyla (0.59[0.43-0.83]) ve (0.35[0.24-0.50]).

Kalıcı uyuşukluk: Açık tamir gurubunda devam eden uyuşukluk laparoskopik tamir yöntemine göre daha çok gibi görünmektedir. 102/1419 vs. 217/1624, (OR 0.38 %95 CI 0.28-0.49, p=0,0001). TEP ile açık operasyonlar karşılaştırıldığında TEP lehine sonuç bildirilirken (0.57[0.41-0.80]), bu sonucun TEP vs. mesh gurubundan kaynaklandığı ve mesh dışı tamir ile TEP arasında böyle bir karşılaştırma yapılamadığı görülmektedir. TAPP ile açık onarım karşılaştırıldığında TAPP daha başarılı görünmekte (0.22 [0.15-0.32]), aynı sonuç alt grup olarak TAPP vs. Mesh ve TAPP vs. Mesh dışı karşılaştırımda da görülmektedir (0.18 [0.10-0.33]).

Rekkürens: Total olarak 86/3138 vs. 109/3504 hastada nüks görülmüştür. Bu değer istatistiksel olarak anlamlı değildir. (OR 0.81 %95 CI 0.61-1.08, p=0.16). Ancak TAPP ile açık onarım tekniği karşılaştırılırsa TAPP daha başarılı görünmektedir. (0.67 [0.47, 0.96]), bu fark TAPP ile açık mesh dışı onarımından kaynaklanmaktadır (0.45 [0.28, 0.72]) oysa TAPP vs. Mesh arasında bir fark yoktur (1.01 [0.56, 1.85]). TEP gurubuna bakıldığından ise hiçbir karşılaştırımda anlamlı fark görülmemektedir.

TEP vs. TAPP

Vasküler yaralanma: 7 çalışma vasküler yaralanma bildirmiştir. Karşılaştırmalı çalışmalar dan hiçbir vasküler yaralanma göstermezken, ancak küçük ölçekli bir çalışma TEP gurubunda daha yüksek vasküler yaralanma belirtirken (%3 vs.0)²⁰. Olgu serisi tarzındaki üç çalışmadan biri vasküler yaralanma bildirmezken ikisi benzer sonuç bildirmiştir (TAPP için% 0,5 (5707 olguda)²¹ ve TEP için [% 0.47 (5203 olguda)²².

Viseral yaralanmalar: 7 çalışma viseral yaralanma bildirmiştir. İki karşılaştırmalı çalışma TAPP'ta daha yüksek oran bildirmiştir. (%09 vs.0 ve 0,4 vs.0, toplam 1323 olgu^{23,24}). Olgu serisi olarak viseral yaralanma açısından iki çalışma bir benzer sonuç bildirmiştir^{21,25} (%0,6 ve %0.64, 8206 olguda). Buna karşılık 5203 hasta sayılı TEP çalışması daha az insidans bildirmiştir (%0.23)²².

Mesh/derin enfeksiyon: bir karşılaştırmalı çalışma derin mesh enfeksiyonu bildirmiştir. (0.2 % vs. 0%)²⁶. İki TAPP olgu serisinde insidans azken (%0 ve %0,1), TEP çalışmasında da azdır %0.02. (TAPP vs TEP, NS)

Port yeri fitiği: TAPP gurubu TEP' kiyasla daha fazla port yeri hernisi olma eğilimindedir. Postoperatif karşılaştırmalı veriler Tablo 2'de özetlendi.

Tartışma

Kasık fitiklarında cerrahi tedavi bağırsakların strongüle veya obstrükte olmalarını engellemek veya semptomları hafifletmek amacıyla hastaların hemen hepsinde önerilir. Kasık fitiği cerrahisi genellikle elektif koşullarda yapılır ancak kasık fitığının komplikasyonları ortaya çıkmışsa acil operasyon gerekebilir. Böyle durumlarda postoperatif morbidite ve mortalite açısından ciddi risk olabilir. Kasık fitiği geleneğesk olarak açık yöntemler ile veya daha yeni olarak laparoskopik yöntemle opere edilebilirler. Açık sütür yöntemi 19.yy sonrasında Bassini tarafından tanımlandığından bu yana uygulana gelmektedir. Öte yandan nispeten yeni sayılabilen açık mesh ile tamir yöntemi Lichtenstein tarafından popularize edilmiş ve yaygın kabul görmüştür. Açık mesh ile tamir yöntemi, yüzeyel yassı mesh (Lichtenstein), açık preperitoneal mesh (Stoppa, Nyhus vb.) ve

Tablo 2*. Laparoskopik ve açık fitik tamiri yöntemlerinin Postoperatif sonuçlarının karşılaştırılması

	Lap vs. Açık	TAPP vs.		TEP vs.	
		Mesh	Mesh-dışı	Mesh	Mesh-dışı
Port hernisi	6.97 [1.40, 34.77]	7.39[0.15,372.38]	6.46 [0.66, 62.92]	-	-
Hastanede kalma	-	0.15 [0.09, 0.21]	-0.10 [-0.17 -0.02]	-0.33[-0.40,-0.25]	-0.34[-0.45,-0.23]
Rutin aktivite dönme	0.56 [0.51, 0.61]	0.63 [0.55, 0.72]	0.50 [0.43, 0.58]	0.26 [0.21, 0.33]	0.78 [0.52, 1.17]
Kronik ağrı	0.54 [0.46, 0.64]	0.59 [0.43, 0.83]	0.35 [0.24, 0.50]	0.13 [0.05, 0.34]	0.22 [0.14, 0.35]
Kronik hisizlik	0.38 [0.29, 0.49]	0.18 [0.10, 0.33]	0.20 [0.09, 0.43]	0.21 [0.04, 1.12]	-
Nüks	0.81 [0.61, 1.08]	1.01 [0.56, 1.85]	0.45 [0.28, 0.72]	0.97 [0.34, 2.77]	0.67 [0.38, 1.18]

*: tabloda sunulan verilerin tamamı 'McCormack K, Scott N, Go PM, Ross SJ, Grant A, Collaboration the EU Hernia Trialists. Laparoscopic techniques versus open techniques for inguinal hernia repair. Cochrane Database of Systematic Reviews 2008;4:CD001785.' Meta-analizinden derlenmiştir.

TAPP: Trans-abdominal Preperitoneal Prosedür, TEP: Total Ekstra Peritoneal prosedür, (-) heasplanamayacak kadar az veya yok anlamındadır.

Veriler %95 Confidence Interval (CI) [alt sınır-üstsınır] olarak verilmiştir. (**Bilgi notu:** Sınırlar 1 değerinin altındaysa laparoskopik tamir avantajlı, 1 değerinin üstündeyse açık tamir avantajlı. Sınırlar 1 değerini kapsiyorsa yani alt sınır 1'in altında, üst sınır 1'in üstündeyse istatistiksel anlam yok anlamına gelir.)

plag ve mesh (Rutkow,Robbins) gibi sınıflandırılabilir. Mesh kullanarak yapılan laparoskopik kasık fitiği onarımı ilk defa 1991'de tanımlanmıştır²⁷ ve TAPP ve TEP olmak üzere iki yöntemle yapılmaktadır. 2000'li yıllarda verilen istatistiklere göre Avrupa ülkelerinde tüm kasık fitiği tamirlerinin %4'ü laparoskopik yöntemle yapılmaktaydı ve genellikle bu yöntem nüks ve bileteral hernilerde uygulanmaktadır. Ancak günümüzde bu yaygın kanaatin geçerliliğini yitirdiği ve laparoskopik yöntemin yaygın kullanılmasıyla birlikte karşı tarafta %20 oranında tespit edilemeyen 'point hernilere' müdahale edilebildiği ve kısa ve uzun dönem avantajlarından yararlanmak için ekonomik yükünün göz ardı edilebileceği görüşü daha yaygın olarak kabul edilmektedir. Fitik cerrahisinin sayısal olarak çok yapılmasından dolayı yaşam kalitesindeki ufacık değişiklikler büyük önem kazanmaktadır. Bu nedenle laparoskopik tekniklerle açık tekniklerin karşılaştırılma-

sında operatif ve postoperatif semptom ve bulgular oldukça önem kazanmaktadır.

5000'den fazla randomize hastayı kapsayan güncellenmiş veriler ışığında, laparoskopik kasık fitiği tamiri yapılan hastalarda açık kasık fitiği tamirine kıyasla günlük rutin aktivitelere dönme zamanı daha hızlıdır ve kalıcı ağrı ve hissizlik daha azdır. Rutin aktivitelere dönme laparoskopik gurupta bir hafta önce olmaktadır. Kasık fitiği cerrahisinden sonra ciddi ağrılar oluşabilir. Bu ağrıların yaya uyuşukluğun önemi, bunun kısa süreli veya kalıcı (kronik) ağrı veya uyuşukluk olmasına bağlıdır. Kronik ağrı ve kronik uyuşukluk laparoskopik gurupta daha az olmaktadır. Bunulla birlikte laparoskopik tamir yönteminde operasyon süresi daha uzun ve nadirde olsa vasküler veya visseral yaralanmalar gibi ciddi komplikasyonlar daha fazladır. Yüzeyel yara infeksiyonu ve hematoma laparoskopik gurupta daha az görülmektedir (TEP yönteminde TAPP yönteminden daha az gözlemekte).

Herni cerrahisinde komplikasyonlar nadirdir ve çoğu komplikasyon minör komplikasyondur. Nadiren de spermatik kord yaralanması, majör damar yaralanması, genitofemoral veya ileoinguinal sinir yaralanması gibi majör komplikasyonlar da olabilir. Spermatik kord, kan damarları ve sinir yaralanmaları açık cerrahide, büyük damar ve sinir, barsak obstrüksiyonu ve mesane yaralanması ise laparoskopik cerrahide görülmektedir. Mesh veya derin doku enfeksiyonu fitik cerrahisi sonrası çok nadirdir ve guruplar arası fark göstermemektedir.

Fitik cerrahi sonrası nüks ise ana sorunu oluşturmaktadır. Genel olarak bakıldığından laparoskopik tamir yöntemi ile açık tamir yöntemleri arasında ciddi bir fark görünmemektedir. İnguinal fitik tamirinde mesh kullanmak laparoskopik veya açık tamir yönteminden bağımsız olarak nüks şansını azaltmaktadır.

Diğer yandan TEP ile TAPP karşılaştırıldığında operasyon zamanı, hematoma ve hastenede kalma süresi, rutin aktivitelere dönme ve nüks açısından fark olmadığı saptamıştır²⁸.

Tüm bu bulguların ışığında laparoskopik fitik tamiri Postoperatif ağrı ve çok daha hızlı rutin aktivitelere dönme gibi kısa dönem avantajları bulunmaktadır. Uzun dönem sonuçlarının yayınlandığı son dönemlere bakıldığından laparoskopik fitik tamirinin kronik ağrı ve uyuşukluk bakımından da avantajlı olduğu görülmektedir. Her iki tip tamir yöntemi (açık vs. laparoskopik) mesh ile takviye esasına dayandığından bu iki yöntem arasında bir fark olmaması doğaldır.

Kaynaklar

1. O'Riordan DC, Morgan M, Kingsnorth AN, Black NA, Clements L, Brady H, et al. Current surgical practice in the management of groin hernias in the United Kingdom. Report to the Department of Health. London: Department of Health; 1996.
2. Colak T, Akca T, Kanik A, Aydin S. Randomized Clinical Trial Comparing Laparoscopic Totally Extraperitoneal Approach with Open Mesh Repair in Inguinal Hernia. *Surg Lap Endosc Percutan Tech* 2003;13:191–195.
3. McCormack K, Scott N, Go PM, Ross SJ, Grant A, Collaboration the EU Hernia Trialists. Laparoscopic techniques versus open techniques for inguinal hernia repair. *Cochrane Database of Systematic Reviews* 2008;4:CD001785.
4. Liem MSL, Halsema JAM, van der Graaf Y, Schrijvers AJP, van Vroonhoven TJMV. Cost-effectiveness of extraperitoneal laparoscopic inguinal hernia repair: A randomised comparison with conventional herniorrhaphy. *Ann Surg* 1997;226: 668–676.
5. MRC Laparoscopic groin Hernia Trial Group. Laparoscopic versus open repair of groin hernia: a randomised comparison. *Lancet* 1999;354:185–190
6. Juul P, Christensen K. Randomised clinical trial of laparoscopic versus open inguinal hernia repair. *BJS* 1999; 86:316–319.
7. Gontarz W, Wolanski L, Leksowski K. A comparison of two 'tension free' inguinal hernia repair methods – laparoscopic hernioplasty vs anterior mesh technique.. *BJS* 1998;85 (Suppl):101.
8. Johansson B, Hallerback B, Gilse H, Anesten B, Smedberg S, Roman J. Laparoscopic mesh versus open preperitoneal mesh versus conventional technique for inguinal hernia repair: a randomised multicenter trial (SCUR Hernia Repair Study). *Ann Surg* 1999;230:225–231.
9. Maddern GJ, Rudkin G, Bessell JR, Devitt P, Ponte L. A comparison of laparoscopic and inguinal hernia repair as a day surgical procedure. *Surg Endoscopy* 1994;8: 1404–1408.
10. Wright DM, Kennedy A, Baxter J, Fullarton GM, Fifie LM, Sunderland GT, O'Dwyer PJ. Early outcome after open versus extraperitoneal endoscopic tension-free hernioplasty: A randomised clinical trial. *Surgery* 1996;119:552–227.
11. Bessell JR, Baxter P, Riddell P, Watkin S, Maddern GJ. A randomised controlled trial of laparoscopic extraperitoneal hernia repair as a day surgical procedure. *Surg Endoscopy* 1996;10: 495–500.
12. Leibl B, Daubler P, Schwarz J, Ulrich M, Bittner R. Standardisierte laparoskopische Hernioplastik vs Shouldice-Reparation. *Chirurg* 1995;66:895–898.
13. Beets GL, Dirksen CD, Go PM, Geisler FE, Baeten CG, Kootstra G. Open or laparoscopic preperitone-

- al mesh repair for recurrent inguinal hernia?: a randomized controlled trial.. *Surg Endoscopy* 1999;13:323–7.
14. Champault G, Benoit J, Lauroy J, Rizk, Boutelier P. Inguinal hernia in adults. Laparoscopic surgery versus the Shouldice method. controlled randomized study in 181 patients. Preliminary results. *Annales de Chirurgie* 1994;48:1003–1008.
 15. Wellwood J, Sculpher MJ, Stoker D, Nicholls GJ, Geddes C, Whitehead A, Singh R, Spiegelhalter. Randomised trial of laparoscopic versus open mesh repair for inguinal hernia: outcome and cost. *BMJ* 1998;317:103–109.
 16. Aitola P, Airo I, Matikainen M. Laparoscopic versus open preperitoneal inguinal hernia repair: A prospective randomised trial. *Annales Chirurgiae et Gynaecologiae* 1998;87:22–25.
 17. Dirksen CD, Beets GL, Go PM, Geisler FE, Baeten CG, Kootstra G. Bassini repair compared with laparoscopic repair for primary inguinal hernia. *Eur J Surg* 1998;164:439–47.
 18. Tschudi J, Wagner M, Klaiber C, Brugger J-J, Frei E, Krahenbuhl L, Inderbitzi R, Husler J, Hsu Schmitz S. Controlled multicenter trial of laparoscopic transabdominal preperitoneal hernioplasty vs Shouldice herniorrhaphy. *Surg Endoscopy* 1996;10:845–847.
 19. Kald A, Anderberg B, Carlsson P, Park PO, Smedh K. Surgical outcome and cost-minimisation analyses of laparoscopic and open hernia repair: A randomised prospective trial with one year follow up. *Eur J Surg* 1997;163:505–510.
 20. Khoury N. A comparative study of laparoscopic extraperitoneal and transabdominal preperitoneal herniorrhaphy. *J Lap Surg* 1995;5:349–355.
 21. Leibl BJ, Schmedt CG, Kraft K, Bittner R. Laparoscopic transperitoneal hernioplasty (TAPP) - efficiency and dangers. *Chirurgische Gastroenterologie* 2000; 16:106–109.
 22. Tamme C, Scheidbach H, Hampe C, Schneider C, Kockerling F. Totally extraperitoneal endoscopic inguinal hernia repair (TEP). *Surg Endoscopy* 2003;17:190–195.
 23. Cohen RV, Alvarez G, Roll S, GarciaME, Kawahara N, Schiavon CA, et al. Transabdominal or totally extraperitoneal laparoscopic hernia repair?. *Surgical laparoscopy and endoscopy* 1998;8: 264–268.
 24. Felix EL, Michas CA, Gonzalez MH, Jr. Laparoscopic hernioplasty. TAPP vs TEP. *Surg Endoscopy* 1995;9: 984–989.
 25. Baca I, Schultz C, Gotzen V, Jazek G. Laparoscopic inguinal hernia repair. A review of 2500 cases. In: Lomanto D, Kum CK, So JBY, Goh PMY, editors. *Proceedings of the 7th World Congress of Endoscopic Surgery*. 2000:425–430.
 26. Weiser HF, Klinge B. Endoscopic hernia repair - Experiences and characteristic features. *Viszeralchirurgie* 2000;35:316–320.
 27. Corbitt JD Jr. Laparoscopic herniorrhaphy. *Surg Laparosc Endosc* 1991;1:23–5.
 28. Wake BL, McCormack K, Fraser C, Vale L, Perez J, Grant A. Transabdominal pre-peritoneal (TAPP) vs totally extraperitoneal (TEP) laparoscopic techniques for inguinal hernia repair. *Cochrane Database of Systematic Reviews* 2005;1: CD004703.